

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

Ignis Et Ligna Ad Victimam Holocausti Eucharistici. Sive Considerationes &
affectus Pro Sacrificio Missæ à Festo SS. Trinitatis usque ad Adventum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

IGNIS ET LIGNA
AD VICTIMAM HOLOCAUSTI
EUCCHARISTICI.

Sive

Considerationes & affectus
Pro Sacrificio Missæ à Festo SS. Trinitatis
usque ad Adventum.

Consideratio Excitatoria.

Currunt multi ad diversa loca, longaque itinera ac permolesta suscipiunt, ut Sanctorum sacra Lipsana & ossa intueantur, venerentur & exosculentur: & ecce tu præsens es hîc in Altari Deus meus, æternus, infinitus, immensus, Sanctus Sanctorum, Creator omnium & Dominus Angelorum: & quàm tepidè, quàm exiguâ fide, devotione & fervore præsertim lucri temporalis spe non affulgente, à nonnullis Sacerdotibus ad te curritur, cum tamen incredibili desiderio, inexplicabili fame & ardore sublimissima hæc mysteria frequentanda forent, in quibus non ossa alicujus Sancti, sed Sancti Sanctorum ossa, Corpus & Anima, cum sua
Divi-

Divinitate tremenda, suscipiatur, & manducantur.

Suspiria per diem.

Terribilis est locus iste, hinc domus Dei est, & porta cæli. Gen. 28.

Quantâ igitur puritate ac devotione adeundus Sacerdoti?

O Deus immense, æterne, infinite, cæli cœlorum te capere non possunt quantum magis domus hæc? sed respice ad orationem servi tui, & ad preces ejus Domine Deus meus. 3. Reg. 8. 27.

Millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei. Dan. 7. 10. Hos inter stabis ad aram, sed quo tremore & timore, amore & fervore?

Imaginatio Loci.

Sacrum celebrabis cogitans te versari in ipsa cœlesti aula, coram infinita Dei Majestate, circumstantibus innumeris Angelorum & Sanctorum exercitibus Deum laudantibus, ac tantum ejus amorem & demissionem stupentibus. Aliàs sacrificabis veluti in monte Sinai cum Moyse, aut cum Abraham in monte Moria, aut in Horeb cum Elia.

CHRISTUS

CHRISTUS EUCHARISTICUS
DEUS ABSCONDITUS.

ANTE SACRVM.

Considerationes & affectus
pro VII. Hebdomadis diebus.

I. DIE DOMINICA.

De Infinitate Dei.

Magnus Dominus & laudabilis nimis & magnitudinis ejus non est finis, psal. 144. Magnus Dominus, coram quo tanquam momentum statere est orbis terrarum; cujus comparatione, mare, gutta, astra puncta, cœli atomi, creata omnia tanquam nihil. O Deus infinite! verè magnitudinis tuæ non est finis; quidquid enim in te reperimus, infinitum esse non ambigimus: substantiæ enim infinitæ, attributa congruunt, quæ sunt infinita; quemadmodum igni infinito calor infinitus competeret. Ac proinde veluti substantia & natura tua est infinita, sic potentia ab ea indistincta infinita est: sic sapientia est infinita, bonitas est infinita, Justitia, misericordia, pulchritudo, amabilitas

P

litas

litas, sanctitas est undequaque infinita. O quanto repleor stupore, dum isthæc meditor! Adoro te cum tremore, & exultatione cum timore, mi Deus, & cum amore gaudeo, te adeo magnum esse & incomprehensibilem cogitatu, ut vel ipsi Cherubini & Seraphini nequeant te comprehendere. O si vires meas omnes saltem impenderem in te diligendo, siquidem ad comprehendendum non sufficio!

II. Sed magis attonitus sto, dum magnum hunc Dominum, in exigua latentem hostia per fidem intueor, & in parvo orbiculo, in mica minima, totam infinitatem abscondi cerno. Quis mortalium aut Angelorum hæc capiat? *Ecce Dominus magnus, vincens scientiam nostram Job. 41. & verè lucem habitans inaccessibilem. 1. Tim. 6.* Credo, Domine, quia tu dixisti. Sed simul obstupesco, & hunc amoris & humilitatis excessum infinitum non capio.

III. Quantam igitur, o magne Deus! submissione & reverentiam, mihi vilitatis abysso ad abyssum Majestatis accedendum erit? certè infinitæ Majestati honor & reverentia deberetur infinita: ac cum hæc

facultat
quâ poss
to desid
omnia d
quidquid
sit benè
par est,
excellen
venerati
dignam.
& procu
nes te c
quàm per
tate? Rev
possum:
amo te qu
trum, q
ut par est
id ex toto
l. Ora
O Bsecr
tuo d
ne; ut si
est, ita ic
Sapier
tat Bonis
facult

facultatem meam excedat, an non summâ
 quâ possum, ad te adeundum erit? quan-
 to desiderio me ferri oportet in te super
 omnia desiderabilem, in quo infinitè est,
 quidquid possum concupiscere, ut mihi
 sit benè? quantâ charitate te complecti
 par est, propter infinitam Bonitatem &
 excellentiam tuam, omni laude, gloriâ,
 veneratione, cultu & obsequio infinitè
 dignam? quanto zelo me æstquare decet,
 & procurare pro viribus, ut mortales om-
 nes te cognoscant, ament & laudent
 quàm perfectissimè in tempore & æterni-
 tate? Revereor te, ô magne Deus! quantû
 possum: desidero te, quantum possum:
 amo te quantum possum: zelo honorem
 tuum, quantum possum: si verò id non
 par est facio, da ut faciam: ego enim
 ex toto corde desidero.

I. Oratio ad B. M. V. pro assistentia.

Oblecro te, ô gloriosa Domina, à Filio
 tuo dilecto, hunc mihi favorem ob-
 tine; ut sicut fecit tibi magna qui potens
 est, ita idem suâ Potentiâ me confortet,
 suâ Sipientiâ me illuminet, suâ me perfi-
 cat Bonitate; ut eundem Filium tuum de-

bitâ charitate in Sacramento suscipiam,
omniq; possibili devotione laudem. Qui
vivit & regnat in secula. Amen.

II. *Oratio ad SS. Angelos.*

O Sancte mi Angele Tutelaris, ceteriq;
Angeli sancti, qui statis in domo Do-
mini & in atriis Domûs Dei nostri, in
conspectu Throni & Agni, summo cum
stupore, amore & reverentiâ: Assistite mi-
hi hodie meque excitate ut simili stupore
& amore, reverentiâ & devotione ad a-
ram consistam, & divinissima hæc myste-
ria peragam.

III. *Oratio ad Sanctum hodiernum.*

O Sancte N. aspectu beatifico jam fru-
ens, Dei que Majestatem, Potentiam,
Sapientiam & Bonitatem facie ad faciem
contemplans, tuâ quæso intercessione, ita
hodie cœlestia hæc Sacramenta suscipiam
atque tractem; quemadmodum tu, si in
terras redires, eadem susciperes vel tracta-
res. Per Christum D. N. Amen.

II. *Consideratio & Affectus de
Immensitate Dei.*

FERIA II.

I. **O** Deus immense! tu es ubique &
absque

absque termino in omnem dimensionem quodammodo diffusus: tu es excelsior caelo, profundior inferno, longior terra, latior mari: tu omnem complecteris locum, omnem excedis numerum, omnem transis infinitatem: tu omnem dimensionem, omnem aeternitatem, omnem multitudinem, omnem perfectionem imaginabilem longissime superas, & in infinitum excurrens. Verè igitur, magnus es Domine & laudabilis nimis; & magnitudinis tuæ non est finis! da mihi intellectum, & scrutabor mirabilia tua & magna tua.

II. Tu verò, Anima mea, aperi oculos fidei, & videbis in hoc admirabili Sacramento totam Numinis immensitatem, quam debes revereri: cernes hinc immensam Bonitatem, quam debes diligere: reperies infinitam Majestatem, quam debes adorare; supremam Sapientiam, cum qua potes conversari; divinam Omnipotentiam, cui potes confidere; immensam lætitiã in qua potes exultare. Credo Domine hæc omnia firmissimè, & adoro te, amo, ac revereor te Deus O.M. & undequaque imense.

P 3

III. O

III. O Magnitudo omnem mensuram
 excedens, cœlum terramque implens!
 quanto cum tremore & reverentiâ ad te
 adrepere par est exilem terræ vermicu-
 lum; quantâ animi demissione & devo-
 tione, quanto fervore & desiderio ad
 summam Majestatem excipendam præ-
 parare se debet vilis homuncio; pro cuius
 præparatione tota non sufficeret æterni-
 tas; quomodo ausim, Deus meus, distra-
 ctè preces fundere, oscitanter celebrare,
 peccatumve aliud committere, te per Im-
 mensitatem mihi intimè præsentem, cogi-
 tationes meas intuente, cor & renes per-
 scrutante, & expeditam habente omni-
 potentiam, quâ mox vindictam de pec-
 caris meis sumere valeas?

Accedo itaque ad te, Domine, cum ti-
 more & tremore, ex consideratione Ma-
 gnitudinis tuæ infinitæ: sed & cum amo-
 re & gaudio ex consideratione bonitatis
 immensæ: ac libens pareo, licet indignus,
 quia tu jubes & vis me ad mysteria tua ac-
 cedere. Suppleat ergo tua Majestas, quo
 caret mea vilitas: & quod mea non habet
 parvitas, tua compenset Immensitas. Amē

III, Con-

III. Consideratio & Affectus de
Immutabilitate Dei.

F E R I A III.

O Deus immutabilis! Tu initio terram
fundasti, & opera manuum tuarum
sunt cœli: ipsi peribunt, tu autem perman-
ens, & omnes sicut vestimentum vetera-
scent, & sicut opertorium mutabis eos &
mutabuntur; tu autem idem ipse es & an-
ni tui non deficient. Psalm. 101. Omnia
verò creata cœlum & terra, mare & om-
nia quæ in eis sunt, mutationibus obno-
xia sunt: homo præsertim, qui nunquam
in eodem statu permanet, sed omni anno,
mense, die, horâ, momento mutatur &
mutat, consilia, decreta, desideria, amores,
& mores. O instabilitas mortalium! ô
mutabilitas & vanitas rerum omnium!
Sed tu Domine Deus meus, semper idem
ipse es, ab æterno in æternum, immuta-
bilis in natura; invariabilis in attributis:
omnis cogitatio, omne consilium, om-
nis voluntas, amor, odium, complacen-
tia, displicentia, gaudium, felicitas, quæ
modò in te sunt, ab æterno quoque fue-
runt, ac in æternum erunt, absque ullâ

variatione, accessione vel imminutione.
 Quàm verè igitur per Prophetam dicitur:
Ego Dominus, & non mutor. Malach. 3.

II. Respice, Anima mea, augustissimum Sacramentum, & invenies in eo hunc Dominum Deum tuum immutabilem. Hic quemadmodum mundum & cælos creat, genus humanum deler, peccatores punit, & non mutatur: naturam humanam assumit, dirissima patitur, in cruce moritur, & non mutatur: ita quoque è cælo descendit, sub speciebus panis & vini existit, ab hæreticis contemnitur, à Judæis & Gentilibus blasphematur, à fidelibus justis & injustis sumitur, non consumitur, non mutatur, sed in simplicissima identitate, & primævo statu, super omnia semper perseverat. Credo Domine & obstupesco.

III. O Numen immutabile sub sacro specierum involucro latens! quàm gaudeo de hac stabilitate tua, cui nihil addi, nihil demì potest: tu enim es unicum refugium & asylum meum, ad quod instabilis ego & omni momento variabilis homo pro firmitate & perseverantia in bono

bono recurrere valeo. Accedo igitur ad te in hostia sacrosancta absconditum, petoque suppliciter, ut instabilitatem meam stabilias, & mutabilitatem meam, quodammodo immutabilem reddas. O quoties ab Exhomologesi, aut Synaxi sacra, aut animi renovatione, meliora propono; & paulò post in vanitates & intemperantias pristinas relabor. Confirma me Domine in hac hora, in omni bono; ut nunquam deinceps instar stulti varier, aut velut luna muter; sed sicut sol in conspectu tuo absque ecclipsi constanter refulgeam, ut in gratia tua usque ad finem perseverans in perpetuas æternitates te deprecem. Amen.

IV. Consideratio & Affectus de
Æternitate Dei.

FERIA IV.

Dies mei sicut umbra declinaverunt,
& ego sicut fœnum arvi: tu autem
Domine, in æternum permanes. Psal. 107.
Es enim ipse æternitas tua, quæ est interminabilis vitæ tota simul & perfecta possessio: quis ad te non anhelet? Tu fons es omnium bonorum inexhaustus, æternùm
P 5 fluens.

fluens, & dulcedine tuâ paradifum cœlestem æternùm irrigans; quis te non desideret? Æternitas tua, est dies unus, ortum & occasum ignorans: est unum perpetuum hodie: est æternum nunc, nesciens præteritum & futurum. Ah! quis è tenebris mortalitatis hujus ad te non aspiret! Tu Labyrinthus es omnium perfectio- num, omnium gratiarum, omnium bonorum, donorum & thesaurorum; in quo humanum ingenium exitum nullum reperit. O si nos ipsos in hoc Labyrintho liceret amittere, & exitum non reperire!

II. Anime mi, jam perges ad offerendam hostiam, in qua tota hæc continetur æternitas: conficies & suscipies Sacramentum, in quo residet æterna Sapientia, æterna justitia, misericordia, bonitas, felicitas, quam in cœlo aliquando possidebimus cum æterna satietate, quiete & gaudio: quâ igitur fame & siti, quâ sanctâ impatientiâ ad Bonum hoc æternum anhelare & festinare par esset? Et nonne ad æternitatem hanc dignè suscipiendam æterna meritò requireretur præparatio ac summa perfectio? & semihorula

cula præparationis longa mihi aut nimia videretur? Assistite mihi sancti Angeli! opem ferite sancti mei Patroni, ut quod non expleo in tempore, fervore & ardore suppleam.

III. O Beata Æternitas! quanta felicitas est te in Sacramento suscipere & bonorum tuorum æternorum participatione gaudere? In hac cœlesti communionem, me amore cœlestium & æternorum succensum, fac, obsecro, hujus vitæ miserias non tantopere diligere; hoc exilium non tam ægrè deferere, sed te vitam interminatam, vitam beatam ferventius desiderare & amare: fac me clarè cognoscere, assiduè deplorare, studiosè devitare stultitiam generis humani, quæ momentanea oblectamenta, bona, regna, imperia tanti æstimat, eaque æternis, ac nunquam perituris deliciis, bonis, regnis, & imperiis cæcè anteponeat. O Deus æterne! ego tibi de tua æternitate animatus gratulor: omnia bona tua interna intimè tibi faveo, externa pro viribus procurare desidero; ut ab omnibus ameris & lauderis in perpetuum. Denique à quo æternita-

tem substantialem in refectione spirituali accipio; ab eo quoq; vitam æternam spero, juxta promissa: *Qui manducat hunc panem vivet in æternum.* Joan. 6.

V. *Consideratio & affectus de Omnipotentia Dei.*

FERIA V.

I. **O**Mnipotens sempiternus Deus, quem admodum natura tua Divina est infinita; ita quoque potentia tua undeque infinita est: quâ potes, præter jam creata alia & alia producere sine fine: alios celos, alios mundos, Angelos, homines perfectiores, & perfectiores in infinitum: *Subest enim tibi, cum volueris posse.* Sap. 12. Tu potes omnipotentia tua virtute creata omnia annihilare, reproducere, transmutare, elementa confundere, solem sistere, mari & ventis imperare, panem in corpus, vinum in sanguinem convertere, morbos curare, mortuos suscitare, atque hæc omnia potes per teipsum, sine difficultate, sine exemplari extraneo, sine materia, aut temporis morâ. O Deus! quàm mirabilis est potentia tua! demissè eam revereor & profundè adoro. *Extende,*
quæso

quæso; in me potentem dexteram tuam, ac perfectiorem & perfectiorem indies me effice, ut tibi evadam gratior, & ad tremenda mysteria tua peragenda dignior. Transmura me in virum alium, annihilaverem hominem, & reproduc novum, impera ventis passionum mearum, ut in anima mea, præsertim divinis intenta, fiat tranquillitas magna.

II. Huic omnipotentæ tuæ, mi Deus, veluti fundamento, præcipua fidei nostræ dogmata innituntur: ut de creatione, conservatione, & gubernatione Mundi. In hac fundantur mysteria Incarnationis, Resurrectionis, visionis beatificæ, ac præcipuè Venerabilis & admirabilis Eucharistiæ, quæ stupendum est miraculorum compendium. Et licet ea intellectûs nostri tenuitas non assequatur, suppositâ tamen omnipotentia, sapientia, & verbi tui veracitate, haud gravatè assentitur. Credo itaque Domine, omnia Religionis nostræ mysteria à te nobis revelata, & per Ecclesiam tuam proposita: quia tu dignissimus es cui loquenti fides adhibeatur, & credatur quidquid de stupendis

operibus ac prodigiis tuis nobis reuelas.

III. Et quis non credat tibi, ô potentissime & veracissime Deus ! licet alta & intellectûs nostri exiguitatem superantia reveles ; si vel ea, quæ Indies in cælo, & in terra operaris , admiranda expendat ; quis non speret in te , si ad innumerabilia in omni vita, accepta beneficia reflectat ; quis non fidat tibi omnipotenti, promittenti, & volenti ? cûmque de tua promissione & voluntate constiterit, cui de omnipotentia ambigere licebit ? Venio itaque ad te Deum omnipotentem in Sacramento Altaris absconditum, cum leproso dicens : Matth. 8. *Domine si vis potes* : immundus sum, si vis, potes me mundare : infirmus sum, si vis, potes me sanare : tepidus sum, si vis, potes me accendere. Gaudeo quod omnipotens sis ac possis ; & gaudeo quod omnipotentia tua constituta sit in manibus benevolæ tuæ voluntatis : quidquid ab hac processerit, bonum erit atque utile mihi, tibi verò gloriosum. Amen.

*VI. Consideratio & Affectus
de Sapientia Dei.*

FERIA VI.

I. **D**omine Deus meus, tu omnia nosti: tu Sapientiâ tuâ infinitâ cognoscis & comprehendis teipsum, Personas divinas, & perfectiones tuas infinitas: quorum cognitio infinitam intellectûs tui capacitatem satiat, infinito te gaudio replet, teq; te beatum reddit. Hic quoq; Sapientiâ tuâ cognoscis omnes Angelos & Homines, illorum numerum, cogitationes, affectus, desideria, gaudia, locutiones, propensiones, potentias, scientias, artes, gratiam & gloriam. Eâdem Sapientiâ cognoscis omnia viventia, & non viventia, omnia animantia & vegetabilia, quadrupedes, volucres, pisces, plantas, flores, herbas, eorûque numerum, virtutes, operationes & proprietates, quæ mortaliû nemo assequitur. Atque hæc omnia nosti per teipsum, sine specie, vel imagine, sine magistro aut consiliario, sine libro, idæâ vel exemplari, quibus non indiges; divina enim essentia tua est loco horum omnium. Verè, Domine, Sapientiæ tuæ non est numerus.

II.

II. Summa verò hæc & incomprehensibilis Sapientia tua, mi Deus, cum omnibus scientiarum thesauris ad me rudem & ignarum venire dignatur, panis & vini speciebus velata; ut animæ meæ tenebras dissipēs, ignorantiamque meam cognitionis tuæ radiis illustres. Ego enim (libens cum Salomone fateor) *stultissimus sum virorum, non didici sapientiam & non novi scientiam sanctorum.* Proverb. 30. Et cum Socrate, hoc unum sciome nihil scire. Hinc Sapientiam tuam tantopere desidero, illam æstimo, illam præpono regnis & sedibus, & divitias nihil esse duco in comparatione illius. Veni Domine, & doce me cognoscere & facere voluntatem tuam: doce me, nosse & scire te: *nosse enim te, consummata iustitia est, & scire iustitiam & virtutem tuam, radix est immortalitatis.* Sap. 15. 3.

III. Da mihi, Domine, sedium tuarum assistricem sapientiam, mitte illam de cælis Sanctis tuis, & a sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit & mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te, Domine Deus. Da ut nunquam ad hoc legam verbum

ut doctior & sapientior videar hominibus, sed ut gloriam tuam, & salutem meam, aliorumq; promoveam. Doce me terrena despiciere, presentia fastidire, æterna quærere, æterna sapere, honores fugere, scandala sufferre, omnem spem in te ponere, nihil extra te cupere, & super omnia ardentè te amare. *Thom. Kemp.*

VII. *Consideratio & Affectus*

de Bonitate Dei.

SABBATHO.

Ego ostendam tibi omne bonum, aiebas olim Moyfi, Deus optime, maxime, omne scilicet bonum naturale, morale, & communicativum. In primis reperi in te *omne bonum naturale*: nihil enim tibi deest ad perfectionem naturalem pertinens: quidquid bonitatis dispersum est in Angelis, Hominibus, ceterisq; creatis, hoc omne est in te perfectissimè & eminentissimè collectum. O stultitiam mortalium! qui umbram sectantur, solem relinquunt; particulam ambiunt, totum negligunt; guttulam captant, mare bonitatis infinitum prætereunt. Doleo me aliquando fuisse de eorum numero: confirmet

met me Domine, vis admiranda efficacissimi Sacramenti, ut in posterum nunquam eò stultitiæ prolabar.

II. Tu quoque, mi Deus, es *omne bonum morale*, quod est justitia & sanctitas; tu enim justus es in omnibus viis tuis, & sanctus in omnibus operibus tuis: radix, origo, exemplar, finis, regula & lex æterna omnis justitiæ & sanctitatis. Sancti tui habent aliquam à te sanctitatem, sed non omnem: alius enim justitiam, alius prudentiam, alius fortitudinem, alius temperantiam, humilitatem aut charitatem. Tu verò, ô Deus! es omne bonum, omne justum, omne perfectum & sanctum. Quanti igitur te æstimare, quantum diligere te debeo? si æstimo & amo ob fidem eximiam Petrum Apostolum, ob charitatem ardentem Paulum, Brunonem ob silentium & solitudinem, Franciscum ob humilitatem & paupertatem, Ignatium & Xaverium propter obedientiam & animarum zelum: quâ æstimatione, quâ dilectione te complectar ô omne bonum meum! diligo te Domine, sed dum accedo ad te, hoc epulo sacro ita amorem ex-

cita

ita, ut in verbis non sistam, sed reipsâ iustitiam, perfectionem & sanctitatem conlecter: sic enim jubes: *Sancti eritis quoniam ego sanctus sum.* Levit. 11.

III. Es etiam, ô Deus, *omne bonum communicativum*, & diffusivum sui, imò ipsa benignitas & beneficentia: veluti vas superplenum se continere nequit, quin effluat: sic tu, oprime Deus, omnibus bonis redundans, & infinitam propensionem habens te bonaque tua communicandi, continere te nequis, quin ea liberalissimè profundas. Ex hoc infinito Bonitatis Oceano profluunt in primis velut quatuor Paradisi flumina, quatuor gradus boni naturalis. 1. Esse corporeum in cœlis, stellis, elementis, lapidibus & mixtis. 2. Vita vegetativa in arboribus, floribus & herbis. 3. Vita sensitiva in animantibus, volucris & piscibus. 4. Vita spiritualis in Angelis & Homnibus. Profluunt deinde quatuor alii excellentiores communicandi modi: nam prioribus non contenta fuit divina tua Bonitas, sed alios atque alios excogitavit: nimirum I. Gratiâ supernaturalem, quæ nos

nos divinæ reddit naturæ confortes. 2. Gloriam cœlestem, quâ similes ei reddimur. 3. Personam Filii Dei naturæ humanæ communicatam, quâ fratres ejus efficimur. 4. Divinitatem & Humanitatem Christi communicatam in sanctissimo altaris Sacramento, quâ intimè ei jungimur. O quas gratias referam Bono infinito, tot, tamque mirabilibus modis se nobis communicanti? quàm æquum est, ut ex toto corde, ex tota animâ, atque ex omnibus viribus te diligam: ut totum id, quod à tua Bonitate accepi, in eadem sine fine diligenda occupetur? O Anima mea! Ecce, ego ostendam tibi omne bonum, in sacra scilicet Hostia absconditum: ibi est omne bonum naturale, morale & communicativum: quanta tua est felicitas! si illud dignè suscipias! quomodo non evades ex mala tota bona, justa, perfecta, sancta? accede, anhela, festina, totum pande sinum cordis, & accipies. Amen.

SUB SACRIFICIO.

Considerationes varias, præparatoriis considerationibus & affectibus variis accommodata, totóque Sacrificii tempore

I. Com.

I. Compare jam veluti formica quædam aut vermiculus coram Numinis Summi immensitate. Et toto Sacrificii tempore, te usque in abyssum deprime.

II. Jam velut spongia parvula in vastissimo Immensitatis & Ubiquitatis mari immersa, interiùs Deo plena, exteriùs eodem quasi circumfusa; memoriâ præsentis Divinæ, ad omnem attentionem & devotionem te excita.

III. Jam veluti folium à vento minimo agitabile, seu homo omni momento variabilis & penitus instabilis coram Deo immutabili compare, & constantiam in bono exposce.

IV. Jam velut Hemerocallis, flos unius diei, coram interminabili æternitate te sitis gratiamq; roga tam sanctè in hac brevi peregrinatione vivendi, ut optares in æternitate.

V. Jam velut infans unius diei, debilis, infirmus, pedibusque vix valens insistere, coram omnipotentia assiste, & divini auxilii robur ad omne bonum flagita.

VI. Jam tanquam rudis & ignarus ad Sapientiam infinitam accede, ac lumen

lumen & sapientiam cœlestem postula.

VII. Aliàs denique velut mendicus quispiam, aut ipsa potius indigentia, imperfectio, injustitia, aut malitia, coram exhausta Dei Bonitate, Opulencia, Perfectione, Justitia ac Beneficentia versare, rogans ut omnibus bonis cœlestibus affatim diteris.

POST SACRIFICIUM.

Gratiarum actio & affectus.

I. Ad Infinitatem Dei.

DIE DOMINICO.

I. **G**Ratias ago immortales, Deus magne & infinite, quòd Majestas tua immensa me terræ vermiculum, ex ineffabili charitate, visitare dignata sit: utinam dignationem tantam dignis affectibus, Charitatem tantam summè perfectis, gratiisque obsequiis compensare valerem: cum verò id vires meas superet, defectum meum Bonitas tua suppleat.

Credo in te, Domine, quia tu es *suprema Veritas* :

Spero in te, Domine, quia tu es *suprema Fidelitas* :

Diligo te, Domine, quia tu es *suprema Bonitas* :

Adoro

Adoro te, Domine, quia tu es suprema Majestas:

Benedico te, Domine, quia tu es summa Liberalitas:

Resigno me tibi, Domine, quia tu es suprema Æquitas:

Miserere mei, Domine, quia tu es summa Benignitas:

II. Amo te, Deus meus, ex toto corde meo, & ex tota fortitudine mea: exultatio in te, ac stupore plenus in laudes tuæ

infinite Divinitatis mihi intimè præsentis erumpo. Quia tu es summa essentia &

summa vita: summa ratio & summa salus: Ah vivifica & salva me. Laudo te, revereor

te, concupisco te, quia tu es summa justitia, summa sapientia, summa magnitudo,

summa pulchritudo. Ah! trahere me post te. Glorifico te, suspiro te, & conjungo

me tibi, quia tu es summa immortalitas, summa incorruptibilitas, summa æternitas,

summa potestas, summa unitas, summa & incomprehensa Majestas, summa

& infinita Bonitas. Ah! horum omnium me imaginem tuam quodammodo participem redde.

III. Gau-

III. Gaudeo, mi Deus, de infinita magnitudine & perfectione tua. Gratulor tibi de omnibus bonis tuis, & attributis infinitis. Æstimo te, & omnibus mundi, cœliq; thesauris ac deliciis infinitè te præfero. Vilescunt mihi comparatione tua omnia transitoria; omnis mundi gloria, omnis voluptas & opulencia, non est, nisi somnium, umbra, nihil, respectu gaudii, gloriæ & opum, quæ in te possideo. Desidero omnes corporis animæque vires, ac facultates meas ad gloriam tuam propagandam impendere. Opto animitus omnes fideles & infideles, iusti & peccatores, æternitatis tuæ immensitatem cognoscant, & infinitudinem Majestatis tuæ adorent. Cupio medullitus, ut mundus universus Potentiam, Sapientiam, Bonitatem, Dominatum, Justitiam, Misericordiam; Providentiam & Gloriam tuam timeat, amet, colat, laudet & benedicat in omne ævum. Amen.

Hymnus.

BEati qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te. *psal. 86.* dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus

us Dominus Deus, omnipotens, qui
 rat, qui est, & qui venturus est.

Benedicta sit sancta & individua Tri-
 nitas, unus Deus: & laudabilis & glorio-
 sus & superexaltatus in secula.

Benedictus sit Pater in sua Potentia; &
 laudabilis & gloriosus & superexaltatus
 in secula.

Benedictus sit Filius in sua Sapientia;
 & laudabilis & gloriosus & superexalta-
 tus in secula.

Benedictus sit Spiritus Sanctus in sua
 bonitate; & laudabilis & gloriosus &
 superexaltatus in secula.

Benedictus sit Deus in Donis suis, &
 sanctus in omnibus operibus suis; & lau-
 dabilis & gloriosus & superexaltatus in
 secula.

Benedictus sit Deus in cælo & inter-
 ra, in Angelis & Hominibus: atque in
 omnibus Beatis ac Sanctis Paradisi; &
 laudabilis & gloriosus & superexaltatus
 in secula.

Benedictus Deus in Sanctissimo Altaris
 Sacramento, in omnibus mundi templis
 & laudabilis & gloriosus & super-
 exaltatus in secula.

Q

Con-

Confitemini Domino, quoniam in se-
culum misericordia ejus; & laudabilis &
gloriosus & superexaltatus in secula.

Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto,
&c.

II. Affectus ad Immensitatem Dei.

FERIA II.

I. **O** Deus immense! qui per immensi-
tatem tuam es in omnibus creatis;
sed nunc peculiari ratione es intra me in
augustissimo Sacramento; quâ felicitate
me beas? quo thesauro me ditas? ô ulti-
mum Bonum meum! ô summum Bonum
meum! ô adæquatum Bonum meum! quas
gratias agam? quæ dona pro tanta digna-
tione & beneficentia rependam? suscipe
quidquid sum & valeo, O Divina Immen-
sitas, tu in me manes & ego in te: sum e-
nim in te velut in sede, fundo ac basi me
capiente, sustentante, conservante, & uni-
dique ambiente: quàm securus vivere va-
leo! Ego sum in te velut pupilla in oculo,
aut velut infans in matris utero, cui illa est
domus, lectica, murus, alimentum & om-
nia: quàm lætus & quietus esse debeo!
Tu enim, mi Deus, es domus mea, in
qua

qua vivo, operor, semper commoror, &
 nunquam exire valeo: tu es lectus meus
 in quo requiesco, extra quem requiem
 nullam invenio: tu es lectica mea, quâ
 gestor, quocunque mihi est eundum:
 tu es murus meus semper me circumdans
 & protegens, sine quo securitatem non
 habeo. Laudetur sine fine tua erga me
 pietas quàm paterna & materna Providen-
 tia. O Deus magnè & mirabilis, concede
 mihi, ut nunquam te offendam & ingra-
 tum me exhibeam; sed semper gestem te
 intra me per cognitionem, & amorem,
 agnoscens bonum, quo me afficis, & a-
 mans ob amorem quo me prosequeris.
 intra tuam bonitatem, transforma me
 in eam; vivo intra tuam charitatem, eâ-
 dem me inflamma: intra omnipotentiam
 tuam ambulo, illâ me, quæso, adjuva:
 siquidem totus sum intra te, transfor-
 ma me totum in te, ut non amplius mihi,
 sed tibi totus vivam in æternum.

I. Incomprehensibilis Immensitas
 est mei! ego non solùm existo in te, &
 existo in tua immensitate, uti pisciculus
 in immenso mari; verùm etiam tu in me

Q 2

exi-

existis, ceu conditor & conservator; nunc autem per sacram Synaxin singulari ratione es in me, velut Sol in cœlo, ut me illumines; velut oculus in capite, ut me dirigas; velut cor in pectore, ut me vegetes; velut gemma in annulo, ut me exornes; velut Rex in throno, ut me gubernes; velut Paterfamilias in domo, ut mihi provideas. O quàm gaudeo, quòd tantum thesaurum habeam intra me! quàm exulto, quòd habeam in me Patrem, Filium & Spiritum sanctum, cum corpore & anima mei Salvatoris, omnibusque divitiis ejus, quas in me propensissimâ voluntate cupit effundere! Fac me, obsecro, idoneum ad excipiendum, & statim implebitur splendoribus anima mea, totaque illuminabitur, ut cognoscat te; dirigetur ut non erret à te; vegetabitur, ut crescat in te; exornabitur, ut delectet te; gubernabitur, ut serviat tibi; providebitur, ut ei desit nihil.

III. O Deus magne, non magnitudine molis, quæ competit corporibus, sed magnitudine virtutis, quæ omnes excedit spiritus / exsere in me immensam virtu-

nem tuam & miserere mei : miser sum,
 sed habeo intra me immensum Bonum,
 quod me beare potest, & in ærore abster-
 so, & omnibus bonis cœlestibus satiare:
 ah! reple me! in tenebris versor; sed ha-
 beo intra me infinitam lucem, quæ me co-
 piofissimè valet illustrare. Ah! tenebras
 meas discute! frigore & languore torpeo,
 sed intra me vivit ignis infinitus & ardor
 immensus, qui me beatissimè valet accen-
 dere: ô flagrem penitus! tristitiâ obruor,
 sed in me latet gaudium verum, & pela-
 gus lætitiæ immensum, in quod aliquan-
 do totus intrabo: ô quàm id desidero!
 Denique paupertate premor; sed regnum
 Dei est intra me; id est omnis boni, omnis
 pulchri, omnis delectabilis, & desidera-
 bilis plenitudo, parata se in me transfun-
 dere, & sui participem reddere, ô fiat!
 fiat!

III. *Affectus ad Immutabilitatem Dei.*

FERIA III.

O Deus immutabilis! apud te non
 est transmutatio, nec vicissitudi-
 nis obumbratio; quia semper idem ipse es
 & permanes, & anni tui non deficient.

Q 3

Apud

Apud te rerum omnium instabilium stant
causæ; & rerum omnium mutabilium im-
mutabiles manent origines. Tu immuta-
bilis es, mutans omnia; nunquam novus,
nunquam vetus, innovans omnia: sem-
per agens, semper quietus, movens & te-
gens universa. *S. August.* At ego è contra,
quàm instabilis & variabilis sum; omni
vento & aurâ inconstantior? quare accu-
ro ad te, arctissimè circumplector te, ut
à te sustentem & fulciam. O æterna Immu-
tabilitas! ah! firma me in te, move me ad
te, innova me, & rege me per te, ut in
omni bono stabilis & immutabilis con-
sistam.

II. O Domine jam habeo te mihi inti-
mè præsentem, qui es firmamentum me-
um & refugium meum: jam possideo te,
qui es totum & omne bonum meum: gau-
deo te tibi ipsi infinitè sufficientem esse,
atque ex omnibus creatis Angelis & Ho-
minibus internè nihil tibi advenire; om-
nibus demptis, nihil decedere; imò mi-
nùs, quàm si totius mundi Monarchæ ru-
sticana periret casula. Da mihi, obsecro,
ut nulli innitar creato, neque eo obtento,
exul.

exultem, neque amisso contrister; verbo,
nulli adhæream & insistam nisi tibi: qui
enim adhæret labili, cadet cum labili, qui
adhæret tibi firmabitur in ævum.

III. Quare ô primæva & increata Dei
Immutabilitas! omnis stabilitatis & im-
mutabilitatis origo & causa: da ut ad te
ascendam; tibi inhiem, tibi affigat; ut
semper solidus & firmus consistam. Da
ut transcendam maris hujus fluctus, &
mundi turbines transvolem; nihil me mo-
veant illecebrosæ voluptates, opes, digni-
tates, honores, quæ in momento transi-
eant. Non me terreat, pauperies, mor-
bi, æumnæ, persecutiones, quæ in morte
siniuntur. Da ut in cælo semper habitem,
in te vivam, in te commorer; ut ibi fixus,
imperturbatusque conquiescam. Ibi su-
pra omnium mutabilium sphaeras, supra
toni, solisque vias elevatus, ex alto despi-
ciam hoc terræ punctum, & vana homi-
num studia, vanos labores, amores, hono-
res quasi puerorum crepundia, videam &
videam. O fiat! fiat! *Lessius.*

Q4

IV. Affe-

IV. *Affectus ad Aeternitatem Dei.*

FERIA IV.

I. **O** Deus abscondite ! Deus æterne ! qui modò ad me pauperculum & brevis ævi mortalem te demittere dignatus es ; unde mihi tanta dignatio ? Tu es æternum bonum meum, æternum principium, & finis æternus ; principium sine principio, & finis sine fine : quanto igitur amore & æstimatione dignus es ? Si enim bonum diuturnius, magis est amabile, & bonum centum annorum, unius horæ bono est præferendum ; quantopere te amare & æstimare debeo, ô æternum bonum meum ? Æstimo te infinitè pluris, quàm creata omnia, quæ, tui intuitu, minùs quàm stipula aut festuca sunt reputanda. Amo te, Deus meus, atq; omnium Hominum & Angelorum amorem complecti desidero : unicè que doleo, vel momentum vitæ meæ sine dilectione tui effluxisse.

II. Quidquid in te est, Deus immortalis, prorsus æternum est. *Æterna est vita tua: Vivo ego in æternum, dicit ipse, Deut. 22. Dabit & ego per te in æternum vivam;*

&

& nunquam morte culpæ & pœnæ mor-
tiar.

Regnum tuum est æternum : nam *re-
gni tui non erit finis*. Lucæ I. O adve-
niet, mediante hoc sacro epulo, in me
regnum tuum : exulet verò regnum mun-
di, regnum carnis & diaboli in æternum.

Omnipotencia tua est æterna : nam *Po-
testas tua usque in æternum*. Dan. 6. Ah!
protege me, defende me, conserva me,
guberna me, ac tandem salva me, & sal-
vus ero in æternum.

Sapientia tua & Bonitas tua est æterna:
nam *Sapientia tue non est numerus, &
Bonitatis infinitus est thesaurus*: Tutis
& vis ad salutem & perfectionis apicem
me deducere : rege ergo me, & deduc me
in semitis mandatorum tuorum; & in viis
iustitiæ sic curram, ut comprehendam.

Iustitia tua æterna est : nam *Iustitia
tua iustitia in æternum*. Psal. 142. *manens
in seculum seculi*. Psalm. III. Non intres
in iudicium cum servo tuo, quando etiam
iustitias meas iudicabis.

Misericordia tua est æterna : *Quoniam
in æternum misericordia eius*. Psal. 135.

Q s

Ah!

Ah! miserere mei semper & parce; præfer-
tim, cum veneris iudicare, noli me con-
demnare. *Ego enim sicut oliva fructifera
in Domo Dei, speravi in misericordia Dei
in æternum & in seculum seculi.* Psal. 92.

Denique, mi Deus, Pulchritudo tua,
Liberalitas tua, Sanctitas, Amabilitas,
Perfectio & omnia quæ in te sunt, æterna
sunt: nam; *Priusquam montes fierent, aut
formaretur terra & orbis, à seculo & usque
in seculum tu es Deus.* Psal. 89. 2. Recrea
me, satia me, dita me, & perficeme, ut
unicè tibi placeam, & perfectiones ac mi-
sericordias tuas in æternum decantem.

III. O divina Æternitas! tu semper
menti meæ obverseris: tu semper altè cor-
di meo infixæ hæreas: tu omnium actio-
num mearum sis regula: tu omnia terrena
mihi in contemptum vertas: tu sis mihi
in omni afflictione solatium; in omni tenta-
tione præsidium; in omni prosperitate
monitorium & frænum: tu sis scopus a-
moris mei, toto vitæ hujus fugacis tem-
pore. O quàm doleo! quod tam serò te
cognovetim, tam serò te amaverim, ô
beata Æternitas! ô quàm doleo tot vitæ
meæ

meæ horas, dies, menses, annos absque
 tui amore esse elapsos. Tu ab æterno ama-
 sti me; ego non redamavi, sed offendi te.
 Ah! da mihi saltem, ô Increata Æternitas!
 ut quod reliquum est vitæ meæ brevis, &
 instar puncti evanescit, id totum in amo-
 re tui impendam. Da ut modò incipiam
 clarius cognoscere, ferventiùs amare, &
 laudare te in tempore, quo, illud postea
 perfectiùs continuem in æternitate. Amē.

V. Affectus ad Omnipotentiam Dei.

FERIA V.

I. Fides.

O Potentissime Deus! Pater, Fili, &
 Spiritus sancte, qui me hominem
 fragilem invisere, & intimè mihi appro-
 pinquare in Sacramento dignatus es: ex-
 cita me, roborame, ut in affectus præsen-
 tiæ tuæ non indignos prorumpam. Credo
 incomprehensibile in Deitate unitatis &
 Trinitatis sanctissimæ mysterium. Credo
 in te Deum Patrem omnipotentem; & in
 Jesum Christum Filium tuum omni-
 potentem; & in Spiritum sanctum pariter
 omnipotentem. Credo omnia admiran-
 da & prorsus stupenda opera, quæ omni-
 potentia

Q 6

potentia tua tam in veteri, quàm in nova
Lege patravit, indiésque patrat, præle-
tim in hoc ineffabili fidei mysterio, & in-
explicabilis amoris Sacramento. O si Gen-
tiles, Judæi & Hæretici omnes idem vi-
vacissimè mecum crederent!

II. *Spes.*

IN hac Omnipotentia tua, mi Deus, om-
nem spem meam & fiduciam singularem
repono: cum enim tu omnia possis, nihil-
que tibi sit impossibile: spero omnipoten-
tiam tuam in omnibus necessitatibus me-
is certò mihi adfuturam. Confido Ean-
dem, mihi peccatorum remissionem, pec-
narum indulgentiam, amorem tui eximi-
um, gratiam efficacem, perseverantiam
finale, omnia que media ad salutem æ-
ternam necessaria aut opportuna, libera-
liter concessuram. Hâc omnipotentia fret-
tus, si consurgant adversum me castra non
timebit cor meum; & si insurgat in me
prælium, in hoc ego sperabo: hostiumque
visibilium & invisibilium cuneos pene-
trabo securus: *quoniam tu es protector
meus & liberator meus: adjutor meus &
redemptor meus: illuminatio mea & salus
mea, quem timebo?*

III. Hæ-

III. *Humilitas.*

Cum verò Apostolus tuus monuerit:
Humiliamini sub potenti manu Dei,
ut exaltet vos in tempore visitationis. I.
 Petri 5. Ego terræ vermiculus, coram te
 Deo omnipotente, animam meam humi-
 lio, totusque ante thronum Majestatis tuæ
 prostratus ac pavimento adhærens te ad-
 oro, meq; & omnia mea tibi submitto. Ag-
 nosco infirmitatem, & fragilitatem meã
 omnimodam, nihil sine te valentem: re-
 vereor potestatem tuam summo jure de
 me pro arbitrio disponentem: ecce in ma-
 nibus tuis, tempora mea & omnia alia.

IV. *Timor.*

Tremo etiam coram te, potentissime
 Deus, atque expavescō, dum stupen-
 da opera tua considero, quæ usque modò
 operaris in cælo & in terra: præsertim in
 sacrosancta Eucharistia: ad quam corde
 immundo accedere, aut sine debita præ-
 paratione appropinquare, quis mortaliũ
 non perhorrescat? Non timeo, nec tam
 terreor ab his, qui solum corpus occidunt,
 & post hæc non habent amplius, quod
 faciant: sed valde, instar filii reverentissimi

& amantissimi, timeote te, Deus omnipotens, qui postquam occideris, potestatem habes corpus & animam mittendi in gehennam; & in ipso peccati momento cum fulmine & tonitru, sicut Luciferum, deturbandi in infernum; ita ut nemo ququam de manu tua possit eruere. Quàm terribilia sunt opera tua Domine!

V. Charitas.

Sed & quàm amabilia! exstimulat enim me ad amandum, quoque te, omnipotentia tua, quæ creavit me, conservavit me, dotavit & ditavit me omnibus bonis & donis tuis. Si igitur in Parentes & Benefactores tanto feror amore; in te Creatorem meum & Benefactorem summum quanto amore rapiar? si auxiliares & adjuutores diligo: te non complectar arctius, à quo in omnibus cogitationibus, verbis & actionibus jutor & dependeo plus quàm umbra à corpore? O Deus omnipotens diligo te super omnia, & milles amplius diligere te desidero: sed cum sine te, nihil possim facere, tua me juvet omnipotentia, ut tenerrimè amem te hinc, & ibi in Patria in sempiterna secula. Amè.

VI. Aff.

VI. *Affectus ad Sapientiam Dei.*

FERIA VI.

I. **O** *Altitudo divitiarum Sapientia
& Scientia Dei! quàm incompre-
hensibilia sunt iudicia eius, & investiga-
biles via eius! Rom. II.* Ita attonitus
miratur Apostolus, in tertiam cœlum ra-
pius: & quomodo non caligabunt ad tan-
tam Sapientiæ lucem, oculi tenebris assue-
ti homuncionis? Videmus tamen non-
nulla veluti per speculum in ænigmate, &
per ea quæ condita sunt, ad Conditoris
notitiam ascendimus. Quantopere enim
ô sublimissima Dei Sapientia effulges in
rebus creatis & operibus naturalibus, quæ
omnia in numero, pondere & mensura
disponis; omnesque illorum partes, officia,
inclinationes, perfectiones, & facul-
tates ordinas; totumque universum stu-
pendâ ad eò Harmoniâ & concordî dis-
cordiâ sapientissimè distribuis, temperas
& gubernas. Dispone, obsecro, res ani-
mæ meæ; ideo enim ad me venire digna-
tus es: auge in ea numerum bonorum o-
perum, pondus ferventium affectionum,
&

& mensuram tuarum gratiarum: mihiq;
concede mensuram confertam, coagua-
tam & supereffluentem, hinc gratia, ibi glo-
ria, ut in æternum, cum amoris pondere,
sine numero, & sine mensura te diligam.

II. O Altissima Dei Sapientia! quam
deinde admirabiles sunt adinventiones
tuæ in operibus supernaturalibus gratia;
in Redemptione, Incarnatione, aliisq; in-
numeris ac præsertim in Sanctissimo Eu-
charistiæ Sacramento, quod invenisti, ut
Electos tuos, à peccatis vitiisque eruas, &
ad culmen virtutum promoveas. O infi-
nita Sapientia! tu nosti mille vias & mo-
dos ut fines tuos assequaris, ad me eripien-
dum à malis, & ad ditandum bonis gratia
& gloria, quæ mihi desideras. Eripe me de
laqueo venantium, de potestate tenebra-
rum, è vinculis peccatorum & passionum
mearum; ego enim omnem fiduciam in te
colloco, sicut in his, ita & in omnibus aliis,
etiam quæ aliàs desperata videntur: ubi
enim ego nullum remedium invenio, Sa-
pientia tua reperit innumera. Concede
mihi, ut inveniam modos amore tui me
mortificandi, virtutes statui meo tam sub-
limi

tibi conformes exercendi; ipsamq; perfectionis præcellæ metam attingendi. Amē.

III. O Deus magne consilio, & incomprehensibilis cogitatu! quis cognoscet occulta Sapientiæ tuæ, nisi tu ei manifestaveris? Quàm mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, & supra me elevata, & non potero ad eam ascendere: ecce enim, Domine, tu omnia nosti, quæ in me latent: tu dinumerasti non tantum omnes gressus meos, & capitis mei capillos; verum etiam omnes annos, dies, horas & momenta vitæ meæ: tu dinumerasti omnes imaginationes & cogitationes, omnes locutiones & actiones, omnia desideria, proposita, consilia, studia, opera bona, mala, adiphora, præterita, præsentia & futura. Ac proinde metuo & erubesco, Domine, ob commissa tot per culpam meam mala: lætor & gaudeo ob tot per gratiam tuam peracta bona. O si notum mihi faceres finem meum, mihi incognitum, tibi perspectum, ut ferventiùs tibi servirem; & tempus breve quod reliquum est, fructuosius impenderem! Quàm cautè mihi deinceps ambulandum est coram Sapientia tua;

tua;

tua, omnia spectante & sciente! Quam sollicitè observandi oculi illi, qui lucidiores super solem, considerant omnes vias hominum!

O Inscrutabilis Dei mei Sapiencia! dum te considero, ac summam ignorantiam meam tecum compono: confundor, deprimor & submitto me, cum Vate Regio dicens; *Vt jumentum factus sum apud te.* Psal. 72. Et cum Jeremia protestans: *A. a Domine Deus nescio loqui, quia puer ego sum.* c. 1. Sed da mihi intellectum & scrutabor mirabilia tua: da mihi lumen, ut videam, & cognoscam te, sicut & cognitus sum. Da mihi Sapienciæ tuæ radium, ut noverim me, noverim te; oderim me, diligam te; ut terrena cuncta fastidiam & cœlestia sola desiderem.

O Fons Sapienciæ, Verbum Dei in excelsis! Si artes raras & industrias, si inventiones & scientias diligo; quanto magis omnis artis, Sapienciæ & scientiæ fontem inexhaustum diligere debeo? Si libenter colloquor & conversor cum viris ingenio & omni doctrinâ præstantibus; quanto libentius cum omnis ingenii & doctrinæ

Lar.

largitore; cuius verba corda accendunt, & illuminant, mihi colloquendū & conuersandum erit? O amabilissima Numinis Sapientia, gaudeo, quod infinitè sis major, quàm vel Seraphini vel Cherubini comprehendere valeant. Hoc unum obsecro, per amorem illū infinitum, quo ad me indignum venisti, da ut defectum cognitionis, amoris excessu suppleam: ex toto corde te diligam; tibi fidelissimè seruiam, & ad clarā tuam visionem indefinenter suspirem. Amen

VII. Affectus ad Bonitatem Dei.

SABBATHO.

QUàm dives jam es, Anima mea; habes enim & possides, unum, verum & summum Bonum; imò solum & omne Bonum: quàm igitur felix, quàm beata es! gaude, exulta, jubila, tantūque Bonum, quàm quā decet, ratione tracta. O Deus meus! tu es *omne Bonum naturale*, omne perfectum, cui nihil deest, quod naturæ diuinae perfectio exigit: tu enim es infinita & perfecta pulchritudo, dulcedo, lætitia, opulencia, gloria, Majestas: tu es infinita, & omni ex parte perfecta, Potentia, Sapientia & Bonitas. Atque hæ perfectiones omnes jam sese mihi infuderunt: quantopere

igitur gaudere & exultare, iisque frui de-
 beo? Si enim creata pulchritudo, dulcedo,
 gloria, quæ umbra tantum est, ita cor me-
 um trahit; quantopere infinitæ bonitatis,
 pulchritudinis, ac dulcedinis abyssus me
 rapiet? O stultitia cordis mei! qui bonita-
 tis guttam, in homine, nummo, aliâve re
 creatâ plus amavi, quàm immensum om-
 nis bonitatis oceanum. Amo nunc, te De-
 us meus, super omnia, & si fieri posset,
 perfectissimo, imò infinito amore te com-
 plecti desidero.

II. Præterea tu, mi Deus, es quoque
omne Bonum morale, id est, omnis iustitia,
 puritas, sanctitas. Unde ergo hoc mihi, ut
 ad me peccatorem immundum descen-
 das? nisi ut me puritatis & sanctitatis tuæ
 participem efficias. O Sanctitas & puri-
 tas substantialis! quæ peccatum velut uni-
 cè tibi contrarium, odio infinito prose-
 queris, pœnâ infinitâ plectis, bono infini-
 to privas: da ut illud velut capitalem ho-
 stem tuum summè semper oderim; ne tibi
 in æternum displiceam. O Radix omnis
 perfectionis, omnes imperfectiones meas
 erade! O exemplar omnis virtutis, da ut
 ad

ad te semper respiciam. O Regula omnis
 puritatis, da ut ad te semper dirigar! O
 Lex æterna sanctitatis, da ut tibi in om-
 nibus conformer! O Finis omnis justitiæ,
 da ut ad te in omnibus tendam, tibi con-
 ingar, tuique particeps evadam: sicut e-
 nim rebus terrenis mixtus, & luto creatu-
 rum junctus coinquinor, ita tibi, rebûsq;
 celestibus conjunctus, purificor & san-
 ctificor. Tu es Dominus virtutum, virtu-
 tes omnes cum excellentia infinita possi-
 dens: ah! miserere mei, qui tot annorum
 spatio, quo tibi servio, nec unicam perfe-
 ctè assecutus sum. O Infinita Justitia, me
 injustum justitiâ imbue! O infinita Pru-
 dentia, me imprudentem illumina! O in-
 finita Temperantia, me intemperantem
 tui participem redde! O infinita Fortitu-
 do, me debilem corrobora! O infinita
 Charitas, Misericordia, Mansuetudo, Cle-
 mentia, Liberalitas, omnibus hisce virtu-
 tum ornamentis me condecora, ut singu-
 larem in me complacentiam semper re-
 perias.

III. Denique, Deus Optime, Maxime,
 tu es *omne Bonum communicativum*, &
 diffu-

diffusivum tui. Ipsa Beneficentia, quæ re-
 bus omnibus perfectiones convenientes
 adeò profusè communicas. Mihi in pri-
 mis servorum tuorum minimo, & minimè
 merito, quàm largam liberalemque te ex-
 hibes? tua enim Benignitas non contenta
 fuit largiendo mihi cum elementis esse,
 cum plantis vivere, cum animantibus sen-
 tire, cum Angelis intelligere; sed insuper
 adjecit dona supernaturalis gratiæ, & suo
 tempore, ut spero concedet præmia glo-
 riæ; in quorum pignus modò tribuisti Pa-
 nem Angelorum. O quid reddam Bene-
 ficentiæ tantæ? quas grates tantæ Libera-
 litati referam? Ecce Domine, cum nihil
 nobiliùs, nihil præstantiùs reperiam; quod
 rependam, quàm cordis mei amorem; di-
 ligam te, ô Bonitas! ex toto corde meo;
 ob naturam corpoream, quam mihi de-
 disti: diligam te ex tota anima mea, ob
 donatam mihi vitam, quâ per illam fruor:
 diligam te ex omnibus viribus meis, ob
 communicatos mihi sensus & potentias,
 quibus utor: diligam te ex tota mente
 mea ob inditum mihi spiritum & intel-
 lectum, quo te cognosco: diligam te de-
 nique

que extota fortitudine mea, ob præsti-
 ta mihi dona gratiæ, & futura præmia glo-
 riæ; ob unionem hypostaticam cum Hu-
 manitate, ob communicationem Divini-
 tatis & Humanitatis sub specierum sacra-
 rum velamine. O Virtus Corporis &
 Sanguinis Domini operare hæc in me!
 O efficacia Divinitatis in Sacramento la-
 tentis, perfice me, ut perfecti simè diligam
 te: *Non enim contingit aliquem perfici,*
perfectiõne hierarchicâ, nisi per Divinis-
simam Eucharistiam. S. Dionys. de cœ-
 lest. Hier. c. 3.

Monitum I.

Ne verò ingratum te pro tanto Com-
munionis sacra beneficio exhibeas, pro quo
eternitate sufficientes gratias referre
nequis, beneficii hujus magnitudinem sæ-
pius per diem in memoriam revoca; jam
gratias age Deo Patri, quod Filium suum
unigenitum tibi concesserit: jam Filio,
quod te visitare dignatus sit: jam Spiritui
Santo, quod donis suis te repleverit. Toto
aliquo die animum non nimium ad exte-
riora effunde, sed subinde recollige: ocu-
los custodi, qui Christum speciebus sacra-
 men-

mentalibus tectum conspexerunt; manus
qua elevarunt; linguam qua velut patena
sacra eum sustinuit, os quod eum sumpsit,
cor quod suscepit. Atq; hac denuo bona
erit ad insequentem Communionem pra-
paratio.

Monitum II.

Optimum verò erit, si sequens adjun-
xeris & observaveris septenarium. 1. Om-
ne peccatum etiam minimum deliberatè
& voluntarium cave. 2. Memoriam à
creaturis abstrahere; de necessariis congruo
loco & tempore cum spiritus libertate co-
gita. 3. Sensus à vanitate & curiositate
custodi. 4. Corpus in simplicitate, sobrie-
tate, & castitate conserva. 5. Noxias fa-
miliaritates, adhesiones ad loca, officia
aliave abjice. 6. Super operata tua, ne la-
baris, sollicitè advigila. 7. Peccatis odio
verissimè habitis, sensibus cohibitis, affecti-
bus domitis, virtutes universas sectare, &
ad intimam cum Deo familiaritatem, &
charitatis unionem aspira. Hac facta
vives; maximòque fructu ac gustu Sacra-
mentum indies frequentabis.

APPEN-